

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22088

гр. София, 02.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
закрито заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разглежда дело номер **6589** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния
кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. С. Н., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.
2, ап. 3, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 26-
4332-001718 от 02.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ -
СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията
на ППС за срок от 6 месеца, на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от Закон за движението по
пътищата /ЗДВП/.

С жалбата се оспорва горепосочената заповед като незаконосъобразна, необоснована и
несъразмерна, като се иска отмяната ѝ. Иска се спиране на предварителното ѝ изпълнение, на
основание чл. 166, ал. 4 от АПК. Сочи се, че законосъобразността на мярката е предмет на
висящо съдебно производство, както и че липсва вина при извършване на нарушението, тъй като
жалбоподателката не е имала знание, че водачът ще управлява автомобила при условията на
временно отнето СУМПС. Наред с това мярката била несъразмерна, тъй като е наложена на лице,
което не е извършило нарушение. Излагат се аргументи, че мярката причинява значителни и
трудно поправими вреди, изразяващи се в това, че автомобилът се ползва за задоволяване на
семеини нужди като пазаруване, медицински прегледи и грижи за близки, поради което
ограничаването на ползването му води до сериозни затруднения в ежедневието и нарушава
нормалния ритъм на живот.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в жалбата и
представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно
която „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на
оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила
разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия

значителна или трудно поправима вреда“. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, в хода на образувано съдебно производство срещу ЗППАМ.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. В случая предварителното изпълнение на заповедта е предвидено с нормативната разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, съгласно която подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Разпоредбите на член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, след като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Тези условия са: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда; 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи едновременно наличието на тези две предпоставки.

В конкретния случай от страна на жалбоподателката не се излагат обосновани аргументи, които да водят до извод за вероятност да настъпят значителни или трудно поправими вреди, свързани с живота и здравето – нейните собствени или тези на близките ѝ, които да са в пряка връзка с приложената ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС. Изложените твърдения, че автомобилът се ползва за осигуряване на ежедневни нужди, чието задоволяване би било затруднено, не е основание да се приеме, че са изпълнени предпоставките на чл. 166, ал. 2 от ЗДвП. Отделно от това тези твърдения на жалбоподателката не са подкрепени с никакви доказателства, включително не е уточнено за кои лица полага грижи и причините за това.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. В случая временното прекратяване на регистрацията на МПС е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата, като конкретното основание за това е квалифицирано по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП – управление на моторно превозно средство от лице, което не е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда

на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Предвидено е, че същата ПАМ се налага и на собственика на автомобила, който е предмет на нарушението. Това нарушение има потенциал за сериозно увреждане на живота и здравето на останалите участници в движението и пешеходците, доколкото в конкретния случай законът приравнява по правните си последици управлението на МПС при липсата на придобита правоспособност на останалите изброени хипотези, сред които и отнемане на СУМПС по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Доколкото предпоставките за отнемане на СУМПС по посочения ред предполагат нарушаване на закона, то защитимите обществени интереси имат превес над ежедневните затруднения на собственика на МПС, вследствие на временното прекратяване на регистрацията му.

Необходимостта от предварителното изпълнение на ПАМ е преценена от законодателя с предвиждането на такова при прилагане на ПАМ по ЗДвП. Съгласно чл. 60, ал. 1 от АПК, предварително изпълнение на административния акт се допуска с цел да се защитят особено важни държавни и обществени интереси. Допуснатото предварително изпълнение по необходимост съдържа в себе си преценката на законодателя за наличие на особено важен държавен и обществен интерес, който следва да бъде гарантиран. Колизията между този защитен интерес и частния интерес - в случая на жалбоподателя, следва да бъде разрешена с оглед значимостта на последния. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице основание за спиране със същата степен на значимост като заложения в закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен правните интереси на засегнатото лице. Единствено твърдението на жалбоподателя, че изпитва трудности или неудобства в ежедневните си дейности, не е основание да бъде уважено искането му, тъй като то не е сред изчерпателно изброените в нормата на чл. 166, ал. 2 АПК. Необходимостта от придвижване в пространството посредством личен автомобил също не е сред изчерпателно изброените в нормата основания за спиране на предварителното изпълнение, тъй като сама по себе си невъзможността за това не води до извод, че от предварителното изпълнение на заповедта ще последва за адресата значителна или трудно поправима вреда. Поради изложеното защитимият с ПАМ обществен интерес има превес над личния интерес на жалбоподателя, доколкото засяга неопределен и неопределяем кръг от лица.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателката Е. Н. такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 60, ал. 1 от АПК обществени интереси и цели, следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Административен съд, III отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Е. С. Н., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001718 от 02.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от Закон за движението по пътищата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на

РБ в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: